

Књига пророка Данила – Осамдесет пети број

Откривање пророчког путовања: божанска повезаност историјских прекретница

Jeff Pippenger

2024-02-18

Сто двадесет и шест година после побуне из 1863. године, 1989. године било је скинуто запечаћење са последњих шест стихова једанаесте главе Данила. Знање које је те године најпре било откривено било је препознавање реформских линија свете историје, и откривење да су све оне међусобно паралелне. Затим је 1992. године светлост о последњих шест стихова почела да се развија. Прва јавна излагања ових истина била су 1994. године, а предмет су биле реформске линије. Године 1996. објављен је часопис под насловом *The Time of the End*, који је идентификовао последњих шест стихова једанаесте главе Данила.

1996. била је година у којој је порука добила формални облик, што је један оријентир који је паралелан са формализацијом поруке Вилијама Милера 1831. године. Милерова порука била је објава отварања суда, а последњих шест стихова једанаесте главе Данила били су објава затварања суда. Предмет Милерове поруке било је пророчко време како је откривено у Библији. Предмет последњих шест стихова једанаесте главе Данила био је савремени Рим (кривотворени цар севера). Методологија откривена Милеру била је његових 14 правила пророчког тумачења. Методологија откривена 1989. године била је „ред по ред“ реформских покрета.

Милеров рад је обухватао успостављање Божје Речи као ауторитативне, насупротив папским предањима и обичајима који су били на снази у свету хиљаду двеста шездесет година. Из тог разлога, Милерова порука је први пут објављена 1831. године (чиме је Милерова порука формализована), тачно двеста двадесет година након настанка Библије краља Џејмса. Рад организације *Future for America* био је препознавање улоге Сједињених Америчких Држава у исцељењу смртоносне ране папства у ускоро долазећем недељном закону. Из тог разлога, часопис *The Time of the End* објављен је 1996. године (чиме је порука формализована), тачно двеста двадесет година након почетка Сједињених Америчких Држава 1776. године.

Препознавање двеста двадесет година које су тему сваког реформног покрета повезивале са историјском референтном тачком није било препознато све до знатно после 11. септембра 2001. године, јер тек када је на тај датум наступило треће тешко, Господ је повео свој народ натраг на старе стазе из Јеремије, шеста глава, стихови шеснаест и седамнаест. Тамо је светлост о „седам времена“ била поново откривена, и како се та светлост развијала, постало је очигледно да је двеста двадесет број који повезује Данила осам, стихове тринаест и четрнаест. У тринаестом стиху препозната је визија „хазон“ пророчке историје, а у четрнаестом стиху препозната је визија „марех“ — „појаве“. Веза између та два стиха јесте

оно чему је Гаврило дошао да поучи Данила, а Данило представља Божји народ у последњим данима који долази до разумевања повезаности између те две визије.

Виђење у тринаестом стиху представља „седам времена“ (две хиљаде пет стотина и двадесет година), а виђење у четрнаестом стиху представља две хиљаде и три стотине дана (година). „Седам времена“ против јужног царства Јуде, које представља Јуду, Јерусалим и светињу, отпочело је 677. године пре Христа, а две хиљаде и три стотине година, које означавају обновљење Јерусалима и светиње, отпочеле су 457. године пре Христа.

Двеста двадесет година повезује ова два виђења, а број двеста двадесет био је препознат као симбол везе између гажења војске и Светиње од стране опустошујућих сила паганизма и папизма, што је представљено као расејавање и Божје негодовање. Двеста двадесет година повезивало је виђење о сатанском делу гажења Светиње са виђењем о побожном делу обнављања истога Храма. Стога је двеста двадесет година симбол који представља свету повезаност.

Као што се милеритски покрет окончао побуном из 1863. године, а затим је, сто двадесет и шест година касније, дошао покрет трећег анђела, наглашавајући тиме да су та два покрета била повезана симболиком „седам времена“ (сто двадесет и шест), тако је и двеста двадесет година повезало Милерово утемељење библијске поруке 1831. године са настанком Библије краља Џејмса 1611. године; исто тако је тај исти временски период повезао Future for America са почетком Америке, утолико што је означио крај Америке.

Двадесет другог октобра 1844. године, Весник завета изненада је дошао у храм који је подизао током четрдесет и шест година, од 1798, краја првог гнева, до 1844, краја последњег гнева. Његовом уласку у храм претходило је изливање Светога Духа у покрету Поноћног вапаја, који је био предзнак Христовог тријумфалног уласка у Јерусалим. Та два сведока утврђују да ће, када се покрет Поноћног вапаја понови у последњим данима, Христос подићи храм сто четрдесет и четири хиљаде. Та два покрета у којима се испуњава Поноћни вапај из приче о десет девојака, међусобно су упоредна.

„Често ми се указује на причу о десет девојака, од којих је пет било мудрих, а пет неразумних. Ова прича се испунила и испуниће се до самог слова, јер има нарочиту примену за ово време и, као и порука трећег анђела, испунила се и наставиће да буде садашња истина до свршетка времена.“ Review and Herald, 19. август 1890.

Историја милерита (покрета првог анђела) представља све снажније испољавање Божје силе које је отпочело када је књига пророка Данила била отпечаћена 1798. године. Та сила се увећала када је анђеол из Откривења десете главе сишао 11. августа 1840. године. Потом је наступило прво разочарање 19. априла 1844. године, које је коначно довело до изливања Светога Духа на логорском састанку у Ексетеру, почев од 12. августа 1844. године, и наставило да се шири попут плимног таласа преко земље све до 22. октобра 1844. године.

Историја Future for America (покрета трећег анђела) представља све снажније испољавање Божје силе које је започело када је књига пророка Данила била отпечаћена 1989. године. Та

сила се увећала када је анђео из Откривења осамнаесте главе сишао 11. септембра 2001. Затим је дошло прво разочарање од 18. јула 2020, које ће на крају довести до изливања Светога Духа, које ће наставити да се шири попут пожара по земљи све док Михаило не устане и време човековог испитивања не буде окончано.

Dana 22. oktobra 1844. godine ispunilo se nekoliko proročanstava, čime je utvrđeno da će se, pri uskoro dolazećem nedeljnom zakonu, nekoliko proročanstava ponovo ispuniti. Jedno od tih proročanstava jeste odlaganje viđenja, kako je predstavljeno u drugom poglavlju knjige proroka Avakuma. Drugo poglavlje Avakumovo prepoznalo je iskustvo i pokreta prvog i trećeg anđela. Oba pokreta suočavaju se sa raspravom o ispravnoj biblijskoj metodologiji, koja se odvija između predstavnika tog pokreta i nekadašnjeg izabranog naroda koji se tokom procesa te rasprave zaobilazi.

Порука коју су стражари историје првог анђела требало да бране била је препознавање истина (Милерових драгуља), које су коначно биле представљене на две свете карте из 1843. и 1850. године. У току расправе дошло би до разочарања које је означило раздвајање од двеју супротстављених класа, и до позива вернима на дубље посвећење.

Затим Авакум указује на разлику између двеју група укључених у процес испитивања темељних истина. Тај процес испитивања, који је укључивао расправу између те двеју група што је утихнула 22. октобра 1844, завршио се управо тамо где се завршава друго поглавље Авакума.

А Господ је у свом светом храму; нека сва земља ћути пред њим. Авакум 2:20.

Господ је изненада ушао у Свој милеритски храм, и тада је сва земља требало да ћути, јер је дошао противобразни Дан помирења и отпочео је суд над мртвима. Пророчка историја другог поглавља Авакума окончала се 22. октобра 1844. године, а Исус увек поистовећује крај нечега с почетком нечега. Почетак двеју визија од две хиљаде пет стотина и двадесет година гажења светиње и војске, и визије о обновљењу светиње и војске, започео је заједно, али раздвојен са двеста двадесет година, а када су се окончале, биле су означене као окончане, у другом поглављу Авакума, у ДВАДЕСЕТОМ стиху.

При ускоро долазећем недељном закону, испуниће се неколико пророштава. Једно од тих пророштава јесте одлагање виђења, како је представљено у другој глави Авакума. Друга глава Авакума поистовећује искуство и покрета првог и трећег анђела. Оба покрета суочавају се са расправом о исправној библијској методологији, која се одвија између оних представника покрета и некадашњег изабраног народа који бива заобиђен током самог процеса те расправе.

Порука коју стражари историје трећег анђела треба да бране јесте препознавање истина (Милерових драгуља) које су на крају биле представљене на две свете карте из 1843. и 1850. године. У току расправе дошло је до разочарања које је означило раздвајање између двеју супротстављених класа, и до позива на дубље посвећење вернима. Потом Авакум утврђује разлику између двеју класа укључених у процес испитивања темељних истина. Тај процес

испитивања, који је био представљен расправом између те две класе, у потпуности ће се окончати при недуго предстојећем закону о недељи, управо тамо где се завршило друго поглавље Авакума.

Али је Господ у светоме храму својему; нека ћути пред њим сва земља. Авакум 2:20.

Господ ће изненада ући у храм сто четрдесет и четири хиљаде, и тада ће сва земља ћутати, јер ће протипски Дан помирења доспети до суда над живима. Пророчка историја другог поглавља Авакума завршава се ускоро долазећим недељним законом, а Исус увек поистовећује свршетак нечега са почетком нечега.

Суд над живима отпочео је 11. септембра 2001. године, али је суд процес. Тај процес почиње од дома Божјег, а затим достиже тачку у којој суд долази на оне који су изван дома Божјег. Када су велики небодери Њујорка били оборени, отпочео је суд представљен анђелом који запечаћује, пролазећи кроз Јерусалим и стављајући знак на оне који уздишу и вапе због гадости које се чине у цркви, као и због гадости које се чине у земљи. При ускоро долазећем закону о недељи Христос ће завршити дело подизања храма сто четрдесет и четири хиљаде, а анђели који уништавају извршиће суд над Јерусалимом.

Тада сто четрдесет и четири хиљаде бивају уздигнути као застава, а суд живима започиње за друго стадо, представљено Едомом, Моавом и главарима синова Амонових у Данијелу 11,41.

Било да разматрамо милеритски покрет првог анђела или моћни покрет трећег анђела, целокупна историја реформаторског покрета представља све веће откривење истине, које достиже свој врхунац изливањем Светога Духа. Изливање Светога Духа јесте средиште пророчанстава последњих дана. Зато луде девојке немају уља, а мудре га имају. Уље је дажд.

Кажу: ако човек отпусти своју жену, па она оде од њега и постане жена другог човека, хоће ли јој се он опет вратити? Не би ли се она земља тешко оскврнила? А ти си се подала као блудница многим љубавницима; ипак се врати к мени, говори Господ. Подигни очи своје ка висовима и погледај где се ниси с њима оскврнила. Крај путева седела си ради њих, као Арабљанин у пустињи; и оскврнила си земљу блудом својим и злоћом својом. Зато су даждови били ускраћени и не беше познога дажда; а имала си чело блудничко, ниси хтела да се постидиш. Нећеш ли од сада викати к мени: Оче мој, ти си вођа младости моје? Јеремија 3:1–4.

U ovom odlomku (a svi proroci govore o poslednjim danima), Bog ukazuje da se Njegov narod podao bludu, dotle da ima čelo bludničko. Bludnica poslednjih dana jeste papska vlast, a čelo predstavlja svesnu, namernu odluku. Božji narod poslednjih dana jeste bezbožan, ali Bog upućuje poslednji poziv, premda su oni došli do tačke na kojoj su doneli istu odluku kao i bludnica. Oni su razvili karakter predstavljen četvrtim naraštajem, u kojem su spremni da se klanjaju suncu, kao što je predstavljeno u četvrtom naraštaju osmog poglavlja Jezekilja.

„Дошло је време да истинска светлост засија усред моралне таме. Порука трећег анђела упућена је свету, опомињући људе да не приме жиг звери или њеног лика на своја чела или на своје руке. Примити тај жиг значи доћи до исте одлуке до које је дошла звер и заступати исте идеје, у непосредном противљењу Речи Божјој. За све који приме тај жиг, Бог каже: ‘И он ће пити од вина гнева Божјега, које је непомешано натоварено у чашу гнева његова; и биће мучен огњем и сумпором пред светим анђелима и пред Јагњетом.’“
Review and Herald, July 13, 1897.

Јеремија препознаје Божји народ последњих дана као онај који већ носи чело блуднице. Они су на самом прагу да приме жиг звери, јер су „зли“. У управо наведеном одломку, сестра Вајт наставља:

„Ако вам је представљена светлост истине, откривајући суботу четврте заповести и показујући да у речи Божјој нема никаквог основа за светковање недеље, а ви се ипак и даље држите лажне суботе, одбијајући да светкујете суботу коју Бог назива ‘Мој свети дан,’ примате жиг звери. Када се то збива? — Када послушате уредбу која вам заповеда да престанете с радом у недељу и да обожавате Бога, док знате да у Библији нема ниједне речи која показује да је недеља ишта друго до обичан радни дан, пристајете да примите жиг звери и одбијате печат Божји. Ако примимо тај жиг на своја чела или на своје руке, судови изречени над непослушнима морају пасти на нас. Али печат живог Бога ставља се на оне који савесно држе суботу Господњу.“

„И виде Бог да је поквареност човекова велика на земљи, и да су све помисли и намере срца његова свагда само зло.... А земља се поквари пред Богом, и напуни се земља безакоњем.... И рече Бог Ноју: дође преда ме крај свакога тела; јер се земља напуни безакоњем од њих; и, ево, затрећу их са земљом.“ Требало је да буду истребљени јер су оскврнили земљу коју је Бог створио да у њој ужива праведан народ.

„‘Као што је било у дане Нојеве’, објавио је Христос, ‘тако ће бити и у дане Сина човечјега.’ А зар није тако? Свако ко погледа дневне новине може видети дугачак списак злочина — пијанство, крађу, пљачку, проневеру, убиство. Понекад бивају убијене читаве породице, да би се задовољила човекова жеља да присвоји новац или добра која му не припадају. Свет заиста постаје онакав какав је био у дане Нојеве, јер људи отворено занемарују Божје заповести.” Review and Herald, July 13, 1897.

Јеремија указује на Божји народ последњих дана који се спрема да се поклати сунцу, и чинећи то он утврђује да су „даждови ускраћени, и није било позног дажда; а ти си имала чело блуднице, ниси хтела да се постидиш.“ „Зли“ у Божјем народу последњих дана не примају позни дажд, и одбијају да се постиде, јер су њихове мисли постале непрестано зло, као што је представљено историјом Ноја, а такође и одајама слика у другој гадости из осме главе Језекиљеве.

Јеремија упућује бестидне безбожнике међу Божјим народом у последњим данима да „вапе“ „од“ тог „времена“ к „водичу“ своје „младости“. Водич младости адвентизма биле су две Авакумове плоче и драгуљи представљени на њима. Једина нада да се изађе из безбожности која ће у последњим данима навући вечну смрт на безбожнике међу Божјим народом јесте

да се завапи Богу који је био водич на почетку, који је приспео у „време свршетка“ 1798. године.

Питање у историји првог или трећег анђела јесте да ли примате или не примате позни дажд. Позни дажд је отпочео када су се народи разгневили 11. септембра 2001. године.

„У то време, док се дело спасења приводи крају, невоља ће долазити на земљу, и народи ће се гневити, али ће бити задржани да не спрече дело трећег анђела. У то време ће доћи ‘позни дажд’, или освежење од лица Господњег, да да силу силном гласу трећег анђела и да припреми свете да опстану у раздобљу када се буде излило седам последњих зала.”
Early Writings, 85.

„Позни дажд“, који се такође поистовећује са „освежењем“, започео је када су се народи разгневили, и у то време је „дело спасења“ почело да се приводи крају. Четири анђела из седме главе Откривења задржавају четири ветра док се не изврши печење сто четрдесет и четири хиљаде, а у деветој глави Језекиља тај рад је представљен анђелима који стављају знак на оне који уздишу и вапе због гадости које се чине у Јерусалиму. Дана 11. септембра 2001. године анђели су започели завршно дело стављања знака на чела сто четрдесет и четири хиљаде.

Завршно дело трећег анђела извршава се током изливања позног дажда, који је такође „освежење“, што је порука.

Коме рече: Ово је починак којим ћете дати покој уморноме; и ово је освежење; али они не хтедоше да чују. Исаија 28:12.

Порука коју одбијају да чују у Исаији јесте порука која се преноси муцавим језицима, и представља поруку кушње која осликава методологију „ред на ред“.

А реч Господња би им заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, онде мало; да би ишли, и падали натрашке, и разбили се, и заплели се у замку, и били ухваћени. Зато чујте реч Господњу, људи подсмевачи, који владате овим народом који је у Јерусалиму. Јер сте рекли: Учинисмо савез са смрћу, и с адом смо у погодби; кад прође преплављујући бич, неће доћи до нас; јер лаж учинисмо својим уточиштем, и под лажју се сакрисмо. Исаија 28:13–15.

Реч Господња, која је порука починка и окрепљења (позног дажда), и која чини да „иду, и падају натрашке, и разбијају се, и заплићу се, и бивају ухваћени“, дата је „подругљивим људима, који владају овим народом који је у Јерусалиму“. Јерусалим је место где анђели обележавају оне који уздишу и вапе, а старци који су изневерили поверено им старање први падају.

„Знак избављења стављен је на оне ‘који уздишу и вичу због свих гадости које се чине’. Сада анђеоске смрти полази, представљен у Језекиљевом виђењу људима са оружјем за убијање, којима је дата заповест: ‘Побијте сасвим старце и младиће, и девојке, и малу децу, и жене; али не приступајте ниједном човеку на коме је знак; и почните од Мојега светилишта.’ Каже пророк: ‘И почеше од старих људи који беху пред домом.’ Језекиљ

9:1–6. Дело уништења почиње међу онима који су исповедали да су духовни чувари народа. Лажни стражари први падају. Нема никога да сажали нити да поштеди. Људи, жене, девојке и мала деца заједно гину.“ Велика борба, 656.

Наставићемо да се бавимо увећањем знања које је наступило 1989. године, у следећем чланку.

„Онај који види испод површине, који чита срца свих људи, каже за оне који су имали велику светлост: ‘Они нису ожалостљиви ни запрепашћени због свога моралног и духовног стања.’ Да, изабрали су своје сопствене путеве, и душа њихова ужива у својим гадостима. И ја ћу изабрати њихове заблуде, и пустићу на њих оно чега се боје; јер кад звах, нико се не одазва; кад говорих, не послушаше; него чињаху зло пред Мојим очима, и изабраше оно што Мени није било по вољи.’ ‘Бог ће им послати силу преваре, да верују лажи,’ јер ‘нису примили љубав истине, да би се спасли,’ ‘него су уживали у неправди.’ Исаија 66:3, 4; 2. Солуњанима 2:11, 10, 12.

„Небески Учитељ је упитао: ‘Која би јача обмана могла завести ум од претварања да градите на правом темељу и да Бог прихвата ваша дела, док у стварности многе ствари чините према световној политици и грешите против Јехове? О, то је велика обмана, опчињавајућа заблуда, која овладава умовима када људи који су некада познавали истину, побркају обличје побожности с њеним духом и силом; када мисле да су богати и обогаћени и да им ништа није потребно, док су у стварности у потреби за свиме.’“
Testimonies, volume 8, 249, 250.